PÄÄTÖKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 16 päivänä toukokuuta 2014,

Alankomaiden pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 3103)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2014/291/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY ([1]) ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jos jäsenvaltio aikoo käyttää direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja sen a alakohdassa mainituista määristä poikkeavaa hehtaarikohtaista lantamäärää kunakin vuonna, kyseinen määrä on vahvistettava sellaiseksi, ettei se vaaranna mainitun direktiivin 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista, ja sitä on voitava perustella puolueettomin perustein, kuten tässä tapauksessa pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(2) Komissio antoi 8 päivänä joulukuuta 2005 päätöksen 2005/880/EY ([2]), jolla sallitaan tietyin edellytyksin käyttää vuosittain enintään 250 kilogramman suuruinen määrä karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden tiloilla, joista vähintään 70 prosenttia on nurmea.

(3) Komissio hyväksyi 5 päivänä 2010 päätöksen 2010/65/EU ([3]), jolla muutetaan päätöstä 2005/880/EY ja pidennetään poikkeusta 31 päivään joulukuuta 2013.

(4) Näin myönnetty poikkeus koski vuonna 2012 noin 21 752:ta tilaa eli noin 46:ta prosenttia maatalousmaan kokonaisnettomäärästä.

(5) Alankomaat pyysi 22 päivänä tammikuuta 2014 komissiolta direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisen poikkeuksen jatkamista.

(6) Alankomaat soveltaa toimintaohjelmaa direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti koko alueellaan.

(7) Alankomaiden antamaan direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanolainsäädäntöön sisältyy sekä typpeen että fosfaatteihin sovellettavia enimmäislevitysvaatimuksia.

(8) Alankomaiden vuosilta 2008–2011 toimittamat tiedot osoittavat, että sikojen määrä on noussut 7 prosentilla ja siipikarjan määrä 8 prosentilla verrattuna vuosiin 2004–2007. Nautakarjan, lampaiden ja vuohien määrä pysyi tasaisena. Alankomaiden toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet rajoituksia sikojen ja siipikarjan määrään sekä sitoutuneet siihen, että lannankäyttö ei typen ja fosforin osalta ylitä vuoden 2002 tasoa. Lisäksi vuoden 2015 tammikuusta alkaen Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että asianmukainen osuus maitoalan ylijäämälannasta käsitellään. Nämä toimenpiteet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tämänhetkisen poikkeuksen soveltaminen ei johtaisi voimaperäisyyden lisääntymiseen.

([1]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.
([2]) EYVL L 324, 10.12.2005, s. 89.
([3]) EYVL L 35, 6.2.2010, s. 18.

(9) Karjanlannasta aiheutuva typen käyttö oli 344 000 tonnia vuosina 2008–2011 eli kuormitus on vähentynyt hieman verrattuna kauteen 2004–2007. Kemiallisten typpilannoitteiden käyttö väheni noin 18 prosenttia vuosina 2008–2011 verrattuna vuosiin 2004–2007. Fosforiylijäämä oli kautena 2008–2011 16 000 tonnia eli kuormitus on vähentynyt 51 prosenttia verrattuna kauteen 2004–2007.

(10) Alankomaiden ilmastolle on luonteenomaista tasaisesti ympäri vuoden jakautuva sade ja suhteellisen vähäiset vuotuiset lämpötilavaihtelut. Tämän vuoksi nurmen kasvukausi on pitkä, 250 päivää vuodessa.

(11) Niiden tietojen perusteella, jotka Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet päätöksellä 2010/65/EU myönnetyn poikkeuksen yhteydessä, poikkeus ei ole johtanut veden laadun heikkenemiseen. Komissio on toimittanut neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin 91/676/ETY toimeenpanosta. Kertomus perustuu vuosia 2008–2011 koskeviin jäsenvaltioiden kertomuksiin, ja siinä osoitetaan, että Alankomaiden pohjaveden osalta 88 prosentissa seuranta-asemissa keskimääräiset nitraattipitoisuudet ovat alle 50 mg/l ja 79 prosentissa seuranta-asemista keskimääräiset nitraattipitoisuudet ovat alle 25 mg/l. Seurantatietojen mukaan pohjaveden nitraattipitoisuus on vähenemässä verrattuna edelliseen raportointikauteen (2004–2007). Pintavesien osalta 98 prosentissa seuranta-asemia keskimääräiset nitraattipitoisuudet ovat alle 50 mg/l ja 92 prosentissa seuranta-asemia keskimääräiset nitraattipitoisuudet ovat alle 25 mg/l. Suurimmassa osassa pintavesien seurantapisteistä on näkyvissä nitraattipitoisuuksien tasainen tai laskeva suuntaus. Vuosittainen typen ja fosforin ylijäämä maaperässä on vähentynyt, pääasiassa koska karjanlannasta ja kivennäislannoitteista aiheutuvat ravinteet ovat vähentyneet, mikä johtuu siitä, että typen ja fosforin määrää on Alankomaiden toimintaohjelman vaatimuksissa jatkuvasti vähennetty. Raportointikautena 2008–2011 kaikki makeat vedet ja jokisuiden vaihettumisalueet luokiteltiin joko rehevöityneiksi tai erittäin runsasravinteisiksi.

(12) Tutkittuaan Alankomaiden 22 päivänä tammikuuta 2014 jättämän pyynnön sekä otettuaan huomioon toimintaohjelman, veden laatua koskevat tiedot, päätöksellä 2010/65/EU myönnetystä poikkeuksesta saadut kokemukset ja muissa maissa käytössä olevat poikkeukset komissio katsoo, että edellytyksiä poikkeuksen myöntämiselle on muutettava. Näin ollen komissio katsoo, että tiloilla, joilla on vähintään 80 prosenttia nurmea eteläisellä ja keskeisellä hiekkamaalla ja lössimaalla, kuten toimintaohjelmassa määritellään, voidaan levittää vuosittain laiduntavan karjan lannan määrä, joka vastaa 230:tä kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden, ja ainoastaan tiloilla, joilla on vähintään 80 prosenttia nurmea muunlaisilla maa-alueilla, voidaan sallia 250 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden. Komissio katsoo sen vuoksi, että tämä ei estä direktiivin 91/676/ETY tavoitteiden saavuttamista, jos eräitä tiukkoja edellytyksiä noudatetaan.

(13) Näihin edellytyksiin sisältyy tilakohtaisten lannoitussuunnitelmien laatiminen, lannoitteiden käytön seuraaminen lannoitekirjanpidolla, säännölliset maaperäanalyysit, talviajan kasvipeite maissinviljelyn jälkeen, erityiset säännökset nurmen kyntämisestä, nurmen kyntöä edeltävän lannanlevityksen kieltäminen ja lannoituksen mukauttaminen palkokasvien vaikutuksen huomioon ottamiseksi, kemiallisista lannoitteista peräisin olevan fosfaatin levittämisen kieltäminen sekä valvonnan lisääminen. Näiden edellytysten tarkoituksena on varmistaa kasvuston tarpeisiin perustuva lannoitus sekä vähentää ja estää typen ja fosforin pääsyä vesistöihin.

(14) Alankomaiden esittämät tiedot osoittavat, että ehdotettu määrä eli vuosittain laiduntavan karjan lannan määrä, joka vastaa 230:tä kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden, tiloilla, joilla vähintään 80 prosenttia on nurmea eteläisellä ja keskeisellä hiekkamaalla ja lössimaalla, kuten toimintaohjelmassa määritellään, ja 250 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden tiloilla, joilla on vähintään 80 prosenttia nurmea muunlaisilla maa-alueilla, on puolueettomasti perusteltavissa esimerkiksi suurella nettosademäärällä, pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla hyvätuottoisilla kasvustoilla.

(15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 91/676/ETY 9 artiklalla perustetun nitraattikomitean lausunnon mukaisia.

(16) Yhteisön vesipolitiikan puitteista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ([1]) otetaan käyttöön kattava ja rajat ylittävä vesiensuojelun toimintamalli. Vesiensuojelu järjestetään vesipiireittäin, ja tavoitteena on saavuttaa eurooppalaisten vesimuodostumien hyvä tila vuoteen 2015 mennessä. Ravinteiden vähentäminen on olennainen osa kyseistä tavoitetta. Poikkeuksen myöntäminen tämän päätöksen perusteella ei rajoita direktiivin 2000/60/EY säännösten soveltamista eikä estä sitä, että voidaan tarvita lisätoimia siihen perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

([1]) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

(17) Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annetulla direktiivillä 2007/2/EY ([1]) on tarkoitus säätää yleiset säännöt, joiden tavoitteena on yhteisön ympäristöpolitiikkoja ja ympäristöön mahdollisesti vaikuttavia politiikkoja tai toimintoja tukevan Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustaminen. Tämän poikkeuksen yhteydessä kerättyjen paikkatietojen olisi tarvittaessa oltava tämän direktiivin säännösten mukaisia. Jotta voidaan vähentää hallinnollista taakkaa ja parantaa tietojen johdonmukaisuutta, Alankomaiden on tämän poikkeuksen yhteydessä tarvittavia tietoja kerätessään käytettävä tarvittaessa tietoja, jotka on hankittu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ([2]) V osaston II luvun mukaisesti perustetun yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän puitteissa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Myönnetään tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin Alankomaiden 22 päivänä tammikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä pyytämä poikkeus, jonka tarkoituksena on sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan a alakohdassa mainittuja määriä suuremman laiduntavan karjan lannan määrän käyttö.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1. 'nurmitiloilla' tiloja, joiden lannanlevitykseen käytettävissä olevasta pinta-alasta vähintään 80 prosenttia on nurmea;
2. 'laiduntavalla karjalla' nautakarjaa (lukuun ottamatta lihavasikoita), lampaita, vuohia ja hevosia, aaseja, peuroja ja vesipuhveleita;
3. 'maatalousmaalla' viljelijän omistamaa, vuokraamaa tai muun kirjallisen sopimuksen nojalla hallinnoimaa pinta-alaa, jonka hoito on suoraan viljelijän vastuulla;
4. 'nurmella' monivuotista nurmikasvustoa tai lyhytikäistä nurmikasvustoa, jonka kesto on vähemmän kuin viisi vuotta.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan yksittäisiin nurmitiloihin 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyin edellytyksin.

4 artikla

Vuosittainen hakemus ja sitoumus

1. Viljelijöiden, jotka haluavat käyttää hyväkseen tämän päätöksen mukaista poikkeusta, on tehtävä vuosittain hakemus toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen hakemuksen yhteydessä viljelijöiden on sitouduttava kirjallisesti siihen, että ne täyttävät 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset.

5 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden käyttö

1. Nurmitiloilla vuosittain maahan levitettävän laiduntavan karjan lannan määrä, eläinten omat jätökset mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin lannan määrä, joka sisältää 230 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohti tiloilla, joilla vähintään 80 prosenttia on nurmea eteläisellä ja keskeisellä hiekkamaalla ja lössimaalla, kuten toimintaohjelmassa määritellään, ja 250 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden tiloilla, joilla on vähintään 80 prosenttia nurmea muilla maa-alueilla, ja lisäksi on noudatettava 2–9 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

([1]) EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549.

2. Typen ja fosfaatin kokonaismäärän on vastattava kyseessä olevan kasvuston ravinnetarvetta, maaperästä saatu ravinnemäärä huomioon ottaen. Typen ja fosfaatin kokonaismäärä ei saa ylittää tilaan sovellettavaa enimmäislevitysmäärää, joka on vahvistettu toimintaohjelmassa.

3. Tämän päätöksen perusteella poikkeuksen saaneilla tiloilla ei saa käyttää kemiallisia fosfaattilannoitteita.

4. Kullakin tilalla on laadittava lannoitussuunnitelma, jossa esitetään viljelymaan viljelykierto sekä suunniteltu lannan ja typpi- ja fosfaattilannoitteiden käyttö. Suunnitelman on oltava saatavilla tilalla kustakin kalenterivuodesta viimeistään kesäkuussa ensimmäisen vuoden ja helmikuussa seuraavien vuosien osalta.

5. Lannoitussuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

a) karjan eläinmäärä ja kuvaus eläinsuojista ja varastointijärjestelmästä, mukaan luettuina käytettävissä olevat karjanlannan varastointitilat;

b) laskelma tilalla tuotetun lannan sisältämän typen määrästä (josta on vähennetty säilytyksen ja varastoinnin aikainen hävikki) sekä fosforin määrästä;

c) viljelykiertosuunnitelma, jossa on tarkennettava nurmella olevien lohkojen ja muilla kasveilla olevien lohkojen pinta-ala ja esitettävä karttaluonnoksena yksittäisten lohkojen sijainti;

d) arvio kasvustojen tarvitseman typen ja fosforin määristä;

e) tiedot muualle toimitettavasta lannasta (määrä ja laji), jota ei käytetä tilalla;

f) tilalla käytettävän muualta tuodun lannan määrä;

g) laskelma orgaanisen aineksen mineralisoitumisen, palkokasvien ja ilmakehän laskeuman vaikutuksista sekä typen määrästä maaperässä silloin, kun kasvusto alkaa sitä käyttää merkittävässä määrin;

h) lannasta peräisin oleva typen ja fosforin määrä kullakin pellolla (kasvuston ja maaperätyypin suhteen yhtenevillä lohkoilla);

i) typen käyttö kemiallisissa ja muissa lannoitteissa kullakin pellolla;

j) laskelmat typen ja fosforin käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi.

Suunnitelmia on tarkistettava viimeistään seitsemän päivän kuluttua viljelykäytäntöjen muuttumisesta sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ja tosiasialliset käytännöt vastaavat toisiaan.

6. Kullakin tilalla on pidettävä lannoitekirjanpitoa. Kirjanpito on toimitettava kalenterivuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Lannoitussuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

a) kasvustojen pinta-alat;

b) karjan määrä ja laji;

c) lannantuotanto eläintä kohden;

d) tilalle muualta tuotujen lannoitteiden määrä;

e) tilalta viedyn lannan määrä ja vientikohde.

8. Jokaisen yksittäistä poikkeusta hyödyntävän nurmitilan on hyväksyttävä se, että lannoitteiden käyttö ja lannoitekirjanpito voidaan tarkastaa.

9. Kullakin poikkeusta hyödyntävällä tilalla on tehtävä säännöllisiä maaperän typpi- ja fosforianalyysejä, joita on toteutettava vähintään neljän vuoden välein kullakin viljelykierron ja maaperän ominaisuuksien suhteen yhtenevällä tilan osalla.

Mineraalityyppi ja tekijät, joiden perusteella voidaan arvioida orgaanisen aineksen mineralisoitumisen vaikutus typen määrään, on analysoitava kullakin tilan yhtenevällä osalla sen jälkeen, kun nurmi on kynnetty.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja analyyseja on tehtävä vähintään yksi kutakin viiden hehtaarin alaa kohti.

10. Lantaa ei saa levittää syksyllä ennen nurmen kylvöä.

6 artikla

Maapeite

1. Tiloilla, jotka haluavat käyttää hyväkseen tämän päätöksen mukaista poikkeusta, lannanlevitykseen käytettävissä olevasta maa-alasta vähintään 80 prosentilla on viljeltävä nurmea.

2. Tämän päätöksen mukaista poikkeusta hyödyntävien viljelijöiden on lisäksi toteutettava seuraavat toimenpiteet:

a) huuhtoutumisen vähentämiseksi hiekka- ja lössimaalle on maissinkorjuun jälkeen kylvettävä nurmea tai muuta kasvustoa, jolla varmistetaan maapeite talvella;

b) kerääjäkasvustoja ei saa kyntää ennen 1 päivää helmikuuta, millä varmistetaan, että pelloilla on pysyvä kasvipeite, joka ottaa talteen syksyllä alempiin maakerroksiin vapautuvat nitraatit ja vähentää hävikkiä talven aikana;

c) hiekka- ja lössimaalla kasvava nurmi on kynnettävä keväällä;

d) kaikilla maaperätyypeillä on välittömästi nurmen kyntämisen jälkeen viljeltävä runsaasti typpeä käyttäviä kasveja, ja lannoituksen on perustuttava maaperäanalyysiin, jossa on otettu huomioon mineraalityppi ja muut tekijät, joiden perusteella voidaan arvioida maaperän orgaanisen aineksen mineralisoitumisesta vapautuvan typen määrä; sekä

e) jos viljelykiertoon sisältyy palkokasveja tai muita ilmakehän typpeä sisältäviä kasveja, lannoitteiden käyttöä on vähennettävä vastaavasti.

3. Edellä olevasta c alakohdasta poiketen nurmen kyntäminen syksyllä on sallittua kukkasipuleiden istutusta varten.

7 artikla

Lannantuotantoa koskevat toimenpiteet

Alankomaiden kansallisten viranomaisten on varmistettava, että lannantuotanto ei typen eikä fosforin määrien osalta nouse vuoden 2002 tasoa korkeammaksi. Tähän sisältyy se, että sikojen ja siipikarjan tuotanto-oikeudet säilyvät ennallaan tällä päätöksellä myönnetyn poikkeuksen keston ajan.

Lisäksi vuoden 2015 tammikuusta alkaen Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että asianmukainen osuus maitoalan ylijäämälannasta käsitellään.

8 artikla

Seuranta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kartat, joista käy ilmi nurmitilojen ja karjan sekä kussakin kunnassa poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan maatalousmaan prosenttimäärä, sekä ajantasaistettava nämä kartat vuosittain.

2. Poikkeuksen seuranta-alueilla on perustettava seurantaverkosto, jossa otetaan näytteitä maavesistä, vesivirroista ja matalista pohjavesistä.

3. Seurantaverkostoon on kuuluttava vähintään 300 poikkeusta hyödyntävää tilaa, ja sen on katettava kaikki maaperätyypit (savi-, turve- hiekka- ja lössimaat), lannoitekäytännöt ja viljelykierrot. Seurantaverkon kokoonpanoa ei saa muuttaa tämän päätöksen soveltamisaikana.

4. Tutkimusten ja jatkuvien ravinneanalyysien on tuotettava tietoa poikkeusta hyödyntävien tilojen paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja -käytännöistä. Tätä tietoa voidaan käyttää mallipohjaisissa laskelmissa, joilla selvitetään nitraatin huuhtoutumista ja fosforin hävikkiä pelloilta, joille levitetään hehtaarille enintään sellainen määrä laiduntavan karjan lantaa, joka sisältää 230 tai 250 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohti vuodessa.

5. Seurantaverkkoon kuuluvien tilojen matalista pohjavesistä, pintavesistä, valumavesistä ja vesivirroista on kerättävä tietoja, joista käy ilmi juuristovyöhykkeestä pohjaveteen ja pintaveteen siirtyvän veden nitraatti- ja fosforipitoisuus.

6. Vedenlaadun seurantaa on lisättävä hiekkamailla olevilla maatalouden valuma-alueilla.

9 artikla

Valvonta

1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tehtävä kaikkien poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen osalta hallinnollisia tarkastuksia, joilla valvotaan, ettei laiduntavan karjan lanta ylitä määrää, joka vastaa 230:tä tai 250:tä kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden tiloilla, joilla vähintään 80 prosenttia on nurmea, ja että kaikkia typen ja fosfaattien käyttöä koskevia vaatimuksia ja maankäytön edellytyksiä noudatetaan. Jos kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa ilmenee, että 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tästä on ilmoitettava hakijalle. Tällaisessa tapauksessa hakemus on katsottava hylätyksi.

2. On laadittava peltotarkastusohjelma, joka perustuu riskianalyysiin ja jossa tarkastukset tehdään sopivin väliajoin, ottaen huomioon aikaisempien vuosien tarkastusten tulokset ja direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanolainsäädännön soveltamista koskevien yleisten pistokoetarkastusten tulokset sekä mahdolliset tiedot siitä, etteivät edellytykset täyty.

Maankäyttöä, karjan määrää ja lannantuotantoa koskevia tarkastuksia on tehtävä vähintään viidellä prosentilla poikkeusta hyväkseen käyttävistä tiloista.

Peltotarkastuksia on tehtävä vähintään seitsemälle prosentille yksilöllistä poikkeusta hyödyntävistä tiloista, ja tarkastusten on liityttävä tämän päätöksen 5 ja 6 artiklassa esitettyihin edellytyksiin.

3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava tarvittavat valtuudet ja keinot, jotta ne voivat tarkastaa tämän päätöksen nojalla myönnettyyn poikkeukseen liittyvien edellytysten täyttymisen.

10 artikla

Raportointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vuosittain viimeistään kesäkuussa kertomus, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

a) lannoitusta koskevat tiedot kaikilta yksittäistä poikkeusta hyödyntäviltä tiloilta, mukaan lukien tuottoa ja maaperätyyppiä koskevat tiedot;

b) kunkin karjaryhmän lukumäärän kehitys Alankomaissa ja poikkeustiloilla;

c) kansallisen lannantuotannon kehityssuuntaukset typen ja fosforin määrien suhteen;

d) yhteenveto sikojen ja siipikarjan lannan maakohtaisten erityskertoimien tarkastusten tuloksista;

e) Edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kartat, joista käy ilmi yksittäisten poikkeusten piiriin kuuluvien tilojen, karjan ja maatalousmaan prosentuaalinen osuus kaikissa kunnissa;

f) tulokset vesien seurannasta, myös tiedot pohja- ja pintavesien laadun suuntauksista sekä tiedot poikkeuksen vaikutuksista veden laatuun;

g) tiedot 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta juuristovyöhykkeestä pohjaveteen siirtyvän veden nitraatti- ja fosforipitoisuudesta sekä 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta lisätystä vedenlaadun seurannasta hiekkamailla olevilla maatalouden valuma-alueilla;

h) kartoitusten tulokset paikallisesta maankäytöstä sekä viljelykierroista ja maatalouskäytännöistä sekä 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen mallipohjaisten laskemien tulokset nitraatti- ja fosforihävikistä yksilöllistä poikkeusta hyödyntävillä tiloilla;

i) Edellä 9 artiklassa tarkoitettu tilatarkastuksiin perustuva arviointi poikkeukseen liittyvien edellytysten täyttymisestä sekä hallinnollisten tarkastusten ja peltotarkastusten tuloksiin perustuvat tiedot tiloista, joilla edellytykset eivät täyty.

2. Raporttiin sisältyvien paikkatietojen on tarvittaessa oltava direktiivin 2007/2/EY säännösten mukaisia. Tarvittavien tietojen hankkimisessa Alankomaiden on tarvittaessa käytettävä tietoja, jotka on hankittu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 V osaston II luvun mukaisesti.

11 artikla

Soveltaminen

Tämä päätös on voimassa 31 päivään joulukuuta 2017 asti.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta
Janez POTOČNIK
Komission jäsen